

Caravonics

Illusztrált élelap

Rinaldo Brattianini nagytanácsa

A vezér: Banditák, az eredmény nem kielégítő!...

MAGYAR SZINHÁZ MŰSORA

Nebel mit Szódawasser — A szerelem rapszódiaja
 Wehgeschrie mit Machlájke — A szerelem rapszódiaja
 Um Gotteswillen — A becsapott Strammer

A MOZIK MŰSORA

Sámi der Kennikstiger — A sziámi párdúc
 Bauchtonfilm — A szerelem rapszódiaja
 E sócherprincessin — Tarakanova hercegnő

Dandy Bandi politikamentes gondolatai

— Nem tudom, hogy fognak ezek az urak politikamentesen megélni... Pláne amikor az aszszonyok is elkezdnek politizálni... Vagy éppen ebből akarnak megélni?...

— A liberálisok dagadtra fujják a sovinizmus trombitáját... Praktikus módszer... A trombita harsog s ezzel elterelik a figyelmet sötét büneik megtorlásától...

— A „házfias“ blok őszintén boldogítani akarja a kisebbségeket... Csak a városi kasszakulcsot szeretné magának megtartani... Ez nem is pászol kisebbségi kézbe...

A vérszegény völegény

Jó szénát Fássynál,
Jó fát Szénásinál
Vesz manapság az ember,
Ha jó a zord december.

Öröm áll a házhoz,
Ha apuci fát hoz,
Szénásitól ha hozza,
Örömről fokozza.

Meleg a lakásunk,
Szénási a fásunk,
Szénásitól öt mázsa,
Annak van jó parázsa.

Bertától a völegény
Jó legény, csak vérszegény,
De a finom paráztól
Tüzes lesz a varázstól...

Szénási és Társa

tüzifa és építkezési anyag
raktár Cluj, Mănaştur 8.

Boronkai Lajos:

Pitlik bácsi, a pedellus

Vidám legénykék voltunk mi az esztergomi gimnáziumban. A jó bencés-papok szigorú professzorok voltak ugyan, de óráközökben mégis miénk volt a világ.

Olyankor rendszeren az öreg Pitlik bácsit, a pedellust bosszantottuk, akinek állandóan sok volt a rovasán a diákcsemeték terhére. A huncut tót, akármilyen jó szíve volt is, merő kötelességből minden csinytevésünket beárulta a tanároknak. Így hát mi a legravaszabb ugratásokkal álltunk bosszút rajta, ahol csak tehattuk. Legszívesebben a komikus, tótos beszédjét figuráztuk ki.

— Pitlik bácsi, mi a különbség a vízvezeték és egy árva gyerek között?

— Na nizzük, a kis lokótók!... Na mi a különbség?

— Az, hogy a vízvezetéknek van csapja, de az árva gyereknek nincs apja!...

— O hogy a fenemeketye assok komisz kelke!... Hanem in izs tudok egy ilyen huncucság...

— No mondja, mondja, Pitlik bácsi, — biztattuk mindenfelől az öreget.

— Hát... hát... Mirt van elül a villamos ajtón írva, hogy „zárva“?

— No miért van, Pitlik bácsi, — kíváncsiskodtunk.

— Hát azir, mer se zapja, se zanyja, tehát zárva...

A kacagás frenetikusán kitört belőlünk és Pitlik bácsi elégedetten nézte percekig a humora nyomán támadt derültséget. És a szerző diadalmárában megfellegette a tízperc végét jelző csengetésről. Majd hirtelen előkapta az óráját és úgy rohanva szólt vissza rosszalólag:

— Huj, a sok gonosz kelke, már megint ellopta a tízperc!...

Egyszer második koromban történetesen beszekundáztam latinból. Szomorú volt a tízperc és keservesen sirdogáltam az egyik ablakfülkében. A kiflmet majszoltam, de nem bírtam lenyelni a sirástól. A barátaim néma részvétellel vettek körül.

Pitlik bácsi jött arra szaporán tipegve és hirtelen megállt előttünk.

— Ahá, az imposztor... Biztos szekunda latinbul. mi?... Na azir nem kell sirnya... Az nem olan nehiz: Csusza csuszórum, szilvórium, rum, bekapatórium!...

És én keserű könnyeim között elkacagtam magam. Oda lett a bu, oda a bánat... Pitlik bácsi meg hunyoritva eltipteggett... A humor mindig elvégzi a dolgát.

Hanem a tót matematika tanárunk már nem volt ilyen kedélyes. Reszkettünk tőle, mert gyilkolt a tekintetével. Egyszer engem is majd megölt vele.

Ugy történt, hogy öntudatos második koromban szerelmes voltam az Irénkébe a harmadik polgáriból. Mi délután szabadok voltunk s az én posztom a polgári közelében volt, hogy hazakisérjem Irénkét. Megyünk, mendegélünk, közepén én vastag könyvcsomóval mindkét hónom alatt, kétoldalt Irénke és barátnője. Az ő könyveit szerelemből, a másikat lovagiasságból cipeltem.

Igy bukkant fel hirtelen egy kanyarodónál a matematika tanár, az osztály réme. Már nem volt kibovó. A szívem a torkomban dobogott. Le sem tudtam venni a kalapom a könyvek miatt s úgy csuklottam el, hogy „Lau... lau... detur Jesus-Christus!“...

— Laudetur, laudetur... Te macskanadrág! — szólt epés gunnyal.

Én megsemmisülten álltam, az Irénke huncutkásan nézett engem, a barátnője meg egész kegyetlenül vihogott. Mondhatom, nagyon meggyűlöltem ezért...

Másnap gyöttrő álmok után vártam a számtanórát. Nagyon rosszul éreztem magamat. Talán csak az akasztással jár együtt ilyen érzés. Én ültem az első pad szélén azzal az egyébként kitüntető kötelezettséggel, mely a bejövő tanár kabátjának lesegítését célozta.

A tanár beviharzott. Én reszkető térdekkel ágaskodtam a kabátja után, amikor ő hirtelen rámvillantotta megsemmisítő tekintetét és kirobant:

— Né légéltésd bines zéméidét artatlan liankakun, te lador!...

BUTORÁRUHÁZ
Mestitz Mihály és Fiai

A L A P I T V A 1 8 6 9

Cluj, Strada Regina Maria (volt Deák F.-u.) 30. Telefon: 10-59

Garabonciás konferánsza Izléstelen reklám a kultura nevében

Ugyebár, tisztelt Közönség, nem izlésees dolog izléstelen dologról konferálni. Nem szivesen teszem, hisz én amolyan magánesztétikus is vagyok, de amit az utóbbi időben egyik legfontosabb kulturális szervünk elkövet a közönség jóizlése ellen, az már nem is humoros, hanem felháborító.

Sajnos, ezuttal a kolozsvári magyar színházról van szó s ha restelkedve is, de nevéen kell neveznem a gyereket, mert immár többszörösen visszaeső bűnös.

Enyhén szólva: azt a blöffreklámot, melyet ma már egy vándorbódé kikiáltója sem engedhet meg magának s melyet Janovics direktor a legutóbbi „sorsolásos kabaré“ alátámasztására átengedett, jóizlésű ember be nem veheti.

Mint csalódott károsult, kéremény 190 lejért másodmagammal vettem részt ezen a csapnivaló kabarén. Becsalogatott a kolozsvári unalom, a humorista tanulásvágya s a kecsgetetően behirdetett négy „Ivette“ selyemtoalet, melyek közül legalább egyet meg akartam nyerni.

A rossz műsor után másik kellemetlen csalódásként a négy toalet csak kettőre zsugorodott a kikiáltó beszédes ajkán.

Biztosan enyhe sajtóhiba volt,

gondoltam. Ellőtt humor, ami gyakran megesik a reklámhumoristáknál. Megadással figyeltem a sorsolást, de abból csak egy pár alig használt zokni, egy sétatálca és néhány színházjeggy került ki, mint kellemes valóság.

A négy, mondd: két selyemruhának nyoma sem volt s csupán a kóristanók ingerlő idomain szerepeltek nyilván rövid lejáratra. Legalább ők kapták volna, szegénykéik, ebben a selyemtelen világban. Már ennek is örültem volna...

Hát kérem szeretettel, ilyen humbuggal lehet egy külvárosi legényegyletbe közönséget szédíteni, de magyar színházba semmiképen. Még Reszegepiskolton sem, tisztesség ne essék...

A magyar közönségnek, különösen pedig a kolozsvári jóizlésű közönségnek, nem vásári blöffökre, hanem jó darabokra van szüksége a magas helyáradat ellenében.

A magyar színház nem operálhat sem „humoros“ palifogásokkal, annál kevésbé becsapással. A próbátartott magyar kultura nem tűrhet el ilyfajta vásári komédiát, még Janovics direktortól sem, aki minden tekintetben többre is képes.

— Kai.

Kóser viccek

Egy vidéki korcsmába, ahol a korcsmáros szép leánya szolgált ki, betér egy női társaság, köztük egy gazdász is.

A gazdász ur, mikor meglátja a szép zsidó leányt, így szól:

— Na, szép Rebeka, adjon nekem egy konyakot.

— Bocsánat — szól a leány — Rebeka vizet adott a tevéknek és nem konyakot.

Abelesz beállít egy orvos rendelőjébe.

— Doktor ur kérem rövidlátó vagyok — tért rá nyomban a tárgyra. Szeretnék magamnak egy szemüveget.

Az orvos megvizsgálja Abelesz szemét és kijelenti, hogy mielőtt a szemüveget rendelné, előbb olvastat valamit, lássa milyen erős nagytóra van szükség.

— Olvasni? Jó nem bánom, de csak hébert. Mert én csak a héber betűket ismerem.

Az orvos erre elővett egy imakönyvet és azt szétnyitva Abelesz elé tartotta. Közéről. Abelesz gyönyörűen olvasott. Az orvos egyre hátrált kezében a könyvvel. Abelesz még mindig kitünően olvasott. A doktor már a szoba végében volt, de Abelesz feszít olvasott.

— Hát mit akar maga? — kérdezte meglepődve az orvos. Hisz maga úgy lát, mint egy saskeselyű. Ilyen távolságról olyan folyékonyan olvasni...

— Ugyan kérem, doktor ur, — válaszolt Abelesz, hát melyik zsidó nem tudja kívülről a Sema jizroelt...

Boronkai Lajos:

MÁMOR

Vad, céda vágyak,
Kuszán vetetlen, forró ágyak.
Csak bennük élek...
Kinnmámor álmok,
Való formában kinra válnak
S csak értük élek.

Bor forró gőze,
Szilaj kacaj busnaggy szeriőze,
Én ugy imádlak.
Ha elmaradtok,
Ha olykor busmagamra hagytok,
Ugy visszavárlak!...

Soha ne éljek,
Hogy busbután magamtól féljek,
Ne hagyj el mámor,
Lázong csak vérem,
Tombolj hajbontott szenvedélyem,
Te szabad vándor...

Aztán csitulj el,
Ne lassan — vénen mulj el,
Mint tűnő álom,
Tombolva halj meg,
Mint izzó villám
A föld sarában.

A FALUSI BABA

— Aztán lelkem, a gyereket legjobb mindig az asztalon tartani egy kosárban.

— És miért az asztalon, nénem-asszony?

— Mert akkor meg lehet hallani, ha kiesik a kosárból...

Kártyában az ász,
Tüznél Securitas!

Verhetetlen készülék!
ELSŐ ERDÉLYI VEGYIPAR RT
CLUJ, STR. GEN. NECULCEA I

O Nuchem Jaknehuzikov valto edj szegén zsidó Moszkvábo. Miotán o szovjetpotentátok horogbo vonnok o jóistennel, hát beültöttek minden vállást. O jámbor Nuchem ozért fülmásztó edj mogos fáro és ott mandto el o rendes imádságot. Edjben kérte oz óristent, köldjön neki kétszáz rubelt, mert nodjon meg von szorólvo. Orro gyütte edj hotolmas népbiztus finam ótomobilbo és ráfürmedte o szegén Nuchemro: „Gyere le, te gozember, nem megmandtam, hodj nálonk többé nem szobod imádkuzni?” Nuchem olázatoson lemásztó o fáról és ódj mandto: „Irgolom, pane nebichtos, én nodjon szegén vodjok és kértem oz óristentül kétszáz robelt”. Mire o nodjór: „Na itt von neked száz robel, te nyovolás praletár, de többet ne merjél nekem imádkozni!” Miotán elment, o Nuchem fülnezett o mogos égbe és ódj fohászokdó: „Te jóisten, hó már köldtél nekem pénzt, mi o fenének köldted o nebichtos álto! Oz bizatoson megtartott belüle legolább ütven percent!”... Oj-gój o damnole Kosztvaszteszko küzoktátós miniszter oreság... Csi-nálto edj pantas bilánc, mennyibe keröl oz országnok a zsidók megvédése. Te jóisten, hó már megbiztál volokit o zsidók megvédésével, miért biztál meg ózgetipit edj ilyen tréfi nebochántot?...

O Joske Tátesohn valto edj átolános titkus szavazó Balmozófvárosbo. Ozgerechnet o tonácsválosztás elütt o noccságos fűszalga-biró o Joske markábo nyomto edj listát, hodj kire kell szovazni. O Joske becsöletesen mente oz órnához, mikar oz ellenzéki fükortes

meglátto o kezébe o karmánylistát, ódjesen elsónóderolto és ódto neki edj ellenzékit. O Joske böszkén meg okorto nézni o listát, mire o fükortes idj fürmedte rá: „Meg ne merd nézni, te szerencsétlen! Nem todod, hodj mastanábo szigoróan titkas szovazás von?”... Jampec-kampec o cloji ódjnevezett palitikkamentes liberavereszközista verekedés és kirokatrendezü társóság... O vosárnapi fütéri gyólesbe még oz üreg König Mátyást is jótányoson fülkinálták Bodapestnek. O kisebbségekrül pedig oszondták, hodj csak dalgazzanak njogodtan üheljettük, de o városvezetésbe ne okorjonok szagólni. O városi pénztárt mojd csak oz orak faggják kezelni... Skajach!

— kai.

MARCSA AMERIKÁBAN

- Te János, mi ez a ménkü magas épület?
- Az egy felhőkarcoló.
- Hát mi a nyavalyának karcolja ez a felhőket?...

A KOLLEGÁK

- Rendőrtiszt: Jaj, doktor ur, azt hiszem, nem az igazit fogta meg!
- Fogorvos: Hát az magával is megesik, igaz-e?

Beteg a babája?

Beteg a babája?
Sebaj, vigye el a „Salon Fodor” Babaklinikára.

Rossz a frizurája?
Sebaj, menjen el a „Salon Fodor” Uj fodrászatába.

Üres a tárcája?
Sebaj, ondoláljon „Salon Fodor” Havi abonájára.

„Salon Fodor”

ujjonnan berendezett, amerikai higiénikus női és férfi fodrászata. Manikür, pedikür és babaklinika.
Cluj, v. Kossuth E.L.-u. 2.

Aradi furcsaságok

Egyik Batthyány-uccában lévő nagy bérház hivatalnok lakójánál évek óta minden csütörtökön egy koldus kopogtat be, ki még sohasem távozott üres kézzel. Legutóbb nem a régi koldus jelentkezett az alamizsnáért s a hivatalnok megkérdezte az új kéregetőt:

— Eddig mindig egy öreg ember járt ide. Már a mult heten sem ő jött, talán beteg? Maga, ugyebár, — a fia?

— Nem vagyok a fia, esedezem. Én kérem szépen ezt a kerületet átvettem, az öreg bácsi eladta nekem, mert ő mozgó cukorka üzletet nyitott...

A Kölcsey-uccában egyik ház kapujára ugyancsak egy táblácska van erősítve ezzel a felirattal: „Vigyázat, harapós kutya!”
Ime: gyöngéd figyelmeztetés a betörőknek, a kéregetők hadának, nem is szólva az inkasszánsokról, valamint a végrehajtóról.

A Deák Ferenc-uccában van egy átjáró ház, amelynek kapuján egy kis tábla van kifüggesztve a következő szöveggel:

„Ezen a házon átjárni tilos!”
Két suszterinas hosszú rudon csizmákat cipel a hetvásárra. Éppen a kapu előtt állanak meg pihenni. Az egyik nézi a táblát, de nem tudja elolvasni. Azt mondja a másiknak:

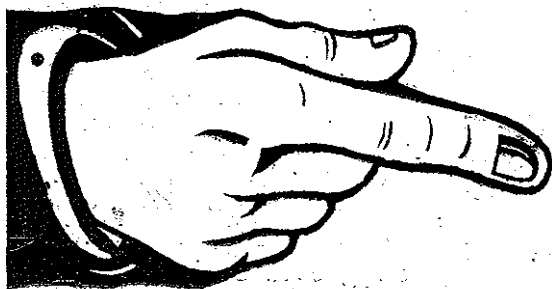
— Te tudsz olvasni. Mi van oda írva — és a táblára mutat.

A másik olvassa, majd józilem felkacag, oldalba löki kollégáját és így szól:

— Látod milyen ostobák vagyunk. Mi ezt eddig nem tudtuk, hogy ez átjáró ház. Ezután mindig itt fogunk keresztül menni.
Salk.

A melegítőszám

Tűzoltáshoz legjobb szer a víz, Tűzgyújtáshoz a telefon 10. Mondja csak be ezt a telefonba És a legjobb fát kapja meg nyomba!

FIGYELMEZTETÉS!

Nehéz megmondani, hogy melyik a családi nevem, de hogy **melyik ruha tőlem való**, azt könnyű megmondani, mert az a ruha kifogástalan.

Áron Dávid férfiszabó

Cluj, Calea Regele Ferdinand 32 (A nagyhid mellett)

BLÖFFÖL A SZINHÁZ

Mifelénk ugyan linkélésnek mondják, de egyelőre mondjuk amerikaiasan blöffnek. Egyszer a szegény Feld Matyit hirdetik be felhőkarcoló művésznek, másszor négy „Ivette” toálettet helyeznek kilátásba egy rossz kabaré keretében. Miután Feld Matyi már megtért az anyafeldhez, hát hámut reá. De már beszédtetni a közönséget négy selyemruha humbugjával, azután rászózni egy pár alig használt zoknit, ez már triviális egy művelet. Mi a színházról még a humort is komolyan vesszük, nemcsak az elhalandzsát kultúrát.

A VENDÉGMŰVÉSZNŐ

— Titkár ur. miért murizik ugy a művész az öltözőben?
— Csak kilenc virágkosarat adtak fel neki, direktor ur.
— Na és az nem elég?
— Elég, de ő tizenkettőt fizetett ki...

Az Aranyszőrü bárány premierjével kapcsolatban beigazolódott az a klasszikus mondás, hogy nem mind arany, ami szőrös.

A jó Strammer zsidótársulat minden célzás nélkül elő fogja adni a Becsapott közönséget reprimizben.

Hunyadi Sándor olyan sikert aratott a Juliusi éjszakával, hogy most, már nyugodtan megirhatja az augusztusi éjszakát.

A Pista néni előadásával kapcsolatban a pénztár diszkréten értesítette Janovicsot, hogy jobb lenne, ha anna kasszább darabokat.

A szomorú farsang megnyujtása céljából a színház műsoron tartja a „Huzd rá cigány, ki tudja, meddig huzhatod” című mentőoperettet.

— kai.

Telefon 800

Stotternél szén, fa, kox.
Fázni tőle sosem jox!

A SZIGORU PROFESSZOR

— Doktor ur...
— Semmi doktor ur! Tessék levelközni... Így ni! Na és mi baja?
— Nekem semmi, én csak a ját hoztam el a Fischer fa-telepről...

Arabella

Nevem Arabella,
Rangom sem utolsó,
Prémem a csincsilla,
Mely bizony nem olcsó.

Szücsöm neve **Farkas**,
Már nekem csak ő kell,
Csuda jól tud bánni
Férfiakkal nőkkel.

Férjem, a Tihamér
Energikus ember,
De a **Farkas-prémnek**
Ellenállni nem mer.

S ha mer is, — tárcája
Kinyilik szegénynek
Első látására
A szép **Farkas-prémnek**

Farkas-bunda beszél
Hét egynehány nyelven,
Páris sikkjét ontja
S olcsón veszed helyben...

A. Farkas

Blănăria Vieneză

Cluj

Piața Unirii (Főtér)

33 szám

A Corso legújabb remekműve

Sziámi párdúc — A grand trió

Mi némileg szkeptikusok, nem lelkesedünk akármilyen hangos filmért. Kár ugyanis minden kaptafára ráhuzni ezt a hangos maszlagot, mert nem egy esetben elrontják vele nemcsak a filmet, hanem a hatást is.

Hanem amit a Corzó-mozgó most a Sziámi párdúc című remekműben nyujt, az kétségtelenül a filmélvezet maximumának mondható.

Azzá teszik elsősorban maguk a szereplők, akik mindhárman a filmművészet diadalmas sampiónjai. Lon Chaney, a tragikus titán, Lupe Velez és Estelle Taylor széduletes nagy alakok a vásznon és döbbenetes nevek a köztudatban.

Az egész film konstrukciója egyébként a pszichikai grandiózitas jegyében fogant és tán soha nem tapasztalt hatásokat vált ki a néző lelkéből. Lon Chaney művészete talán ebben a filmjében kulminál, ezzel ragadja magával a legfelsőbb dimenziókba a társzereplőt és nézőt egyaránt.

Érdekes, hogy a kolozsvári közönség milyen egységes frontban vonul fel napról-napra ehhez a filmhez, milyen impozáns tömegátéléssel sorakozik fel ehhez a valóban nem mindennapi élvezethez.

Örömmel regisztráljuk, hogy a Corzó-mozgó megint csak megtalálta a hangot a közönség impozáns tömegeinek megmozgatásához.

— kai.

A Szerelem rapszódiaja című siró, nevető és zenélő filmmiesoda előadásán az egyik bájos művésznő így fakadt ki a nézőtérben: „Ugyan, Karesi, már megint nem zenél!”... A Karesi nyilván félreértésből így válaszolt: „Még egy pár évig, fiacskám...”

A GARABONCIÁS

előfizetési ára Egy évre 200 félévre 100 lei

? HIREK

— Vajon milyen hosszú szakála lesz Braliánunak, mire ismét kormányra kerül?...

METROPOLOGIAI JELENTÉS. A tenger pártok mentén választási hőmérséklet emelkedés észlelhető. Nappal kacérkodik a fekete pont. A városháza környékén mágneses erők vonzzák és taszítják egymást. A külvárosokban enyhe alkoholeső némi felmelegedéssel. Kolozsvár felett több választási üstökös tűnt fel, egyik csóva, másik üstök nélkül. A liberális mocsarak felől kábitó légáramlat észlelhető. A vereszkániában kihült csillaghullás. Idő-prognózis: A választások alatt elverőfényes idő várható.

VÁLASZTÁSOK. Kolozsváron.

olyan nagy érdeklődés nyilvánult meg a választások iránt, hogy az összes kortesek, jelöltek és önjelöltek kivették a választási igazolványukat.

A ROMANIAI FASCISTÁK mult vasárnap kilátásba helyezték, hogy bunkósbotokkal fogják kiverni a városházáról a kisebbségi tanácstagokat, ha azok hagyják magukat.

CUZA HIVEI az antiszemita blok bukása miatt a liberális védőszenetek előtt excuzálni akarják magukat.

Közgazdagság — Közszegénység

Rovatvezető Ö. KOHNOM

— Avram Horea tanár egymillión felüli összeget sikkasztott az iskolája kárára. Az összeg felét asszonyra, felét könyvtárra fordította.

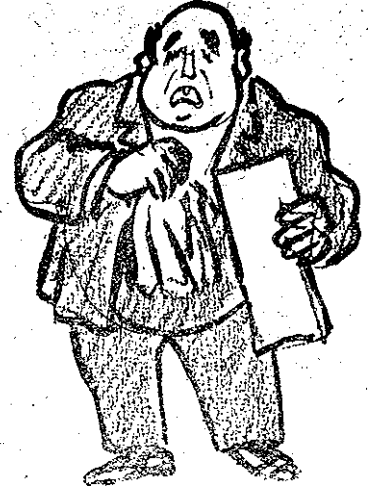
× Garalborák, lapunk barátja, ezzel szemben ellenakciót indított s a Garabonciás százezer lejét diákokra fordította a bukaresti gőzfürdőben.

+ A sovíniszta blok tervet dolgozott ki a közgazdagság fellendítésére. Eszerint faluvá kell változtatni a várost a kisebbségek kikapcsolásával.

Farkas Mózes, a Renner-börgyár óberközgazdája fuziót ajánlott a temesvári Turul-cipőgyárnak. A nagystíli fuzió terv szerint a cipőtalpalást a Turulgyár fogja végezni. A gyerekcipőben járó fuzió gyorstalpalását Farkas Mózes magának tartotta fenn.

A kereskedők kirakatai iránt újabban ismét élénk érdeklődés mutatkozik egyes diákrakciók részéről. Ezzel kapcsolatban a munkanélküliség az üvegiparban tetemesen enyhül.

A síró ember

— Valami rémes... Már képzelhetbeli selyemtoáletteket is hirdettek kisorsolásra s a közönség még sem akarja támogatni a színházi különkulturát... Már nincs más hátra, mint jó darabokat adni 13 százalékos árredukcióval...

ÉLETPÁLYA

— Ni, a Tibakovics! De rég nem láttalak! Hogy vagy?

— Köszönöm, most jó állásom van.

— Ugyan? És hol?

— Egy magas kilátótoronyban lakom és figyelem, mikor tör ki a világforradalom.

— Nem rossz. És mit lehet ezzel keresni?

— Havi hatvan rubelt. Soknak nem sok, de legalább örökké tartó állás...

BORBÉLY KÁLMÁN nyugalmazott bankkapacitás nyilatkozott az egyik helyi lapban, hogy László Endre vezérigazgatóval csak köszönőviszonyban volt. Neki köszönhette, hogy végelgyengült bankját már évekkel ezelőtt nem kellett kivinnie Lampértra egy kis lévegőváltásra.

EGYIK ERDÉLYI TAKARÉK-PÉNZTÁR fiatal igazgatója üres óráiban az irodalomnak áldoz. Témákat szolgáltat a vicciróknak humoreszkjeik megírásához. Hiába, egy bankigazgató megét a jég hátán is, amíg a jég tart. Azután nyakig uszik a vízben.

KINCS

ruhaüzlet Cluj
v. Széchenyi-tér 6. sz.

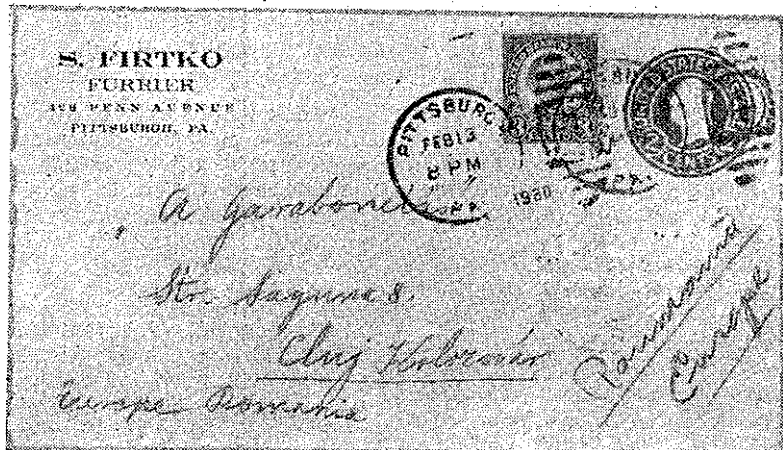

Páratlan olcsón:

Férfi és fiuruhák, téli és átmeneti kabátok, munkaruhák.

Börkabátok!

Hasznos amerikai levél

Hasznos és kellemes amerikai levél érkezett a Garabonciás címére, melyet ime klisében is közlünk.

Szeretett amerikai magyar testvéreink közül többen kollektíve rendelik meg benne a Garabonciást, melyből kezükbe jutott egy-egy messzeszakadt példány.

Egy évi megfeszített és jóakaratu munkánk diadala ez, mely anyagiakban sem megvetendő.

Hiszen idehaza legbelsőbb embereink kést emelnek reánk és saját erkölcsi fertőjükké szeretnének fullasztani bennünket.

Mi azonban megújodott hittel tovább fogunk menni a becsületes munka útján és helyre fogjuk állítani Gara Ákos, volt szerkesztőnk által megingatott erkölcsi és anyagi egyensúlyunkat.

Nyilttér

E rovatban közöltekért felelősséget vállal a szerkesztő.

Gara Ákos, volt humoros szerkesztőnkön váratlanul kifőrt a papagálybetegséghez hasonló szarkabetegség, melynek tudományos neve „Inkasszómánia“.

Miután lapunk szenvedő barátja már kissé defektes fejszámoló, felkérjük t. előfizetőinket és barátainkat, ne tegyék őt ki az elszámolás kényszerének és ezzel járó megkísértésnek.

Ezekből az összegekből ugyanis a Garabonciás aligha fog látni egy árva fabatkát.

Miután pedig a szarkabetegség nyomós válóok, a válóper szenzációs eredményéről részletesen informálni fogjuk kedves elő- és utófizetőinket.

BORONKAI LAJOS

Kevés pénzből szép ajándék

egy elegáns női kézitáska, egy finom férfitárca

POSZLER

bőrdiszműáruházából

Cluj, C. Reg. Ferdinand 2/a

Állandó nagy vásár beszerzési árban

Megesett esetek

Arad és Pécska között történt a vonaton. Négyen ülnek a „Nem dohányzó“ fülkében. Egy már nem fiatal hölgy, egy pap és két utazó, akik vigan füstölnek. A hölgy egynéhányszor megvetően néz végig a dohányzókon, közben köhéccsel is, azonban a két utazó tovább füstöl. A hölgy idegesen nyitja ki a fülke ajtaját s az arra elhaladó kalauztól megkérdi:

— Kérem, kalauz ur. szabad itt bent dohányozni?

A kalauz végignéz a hölgyön, majd így válaszol:

— Ami azt illeti, szabadni nem szabad, de, ha a naccsága nagyon megszokta, hát gyujtson rá...

Három utazó: Schwartz, Roth és Weisz a vonaton kalandokat mesélnek egymásnak. Schwartz kezdi:

— Egy izben Nagyváradon a szállodában, amelyikben laktam, arra ébredék, hogy ég a tető. Utolsó pillanatban egy szál ingben menekültem, de nem izgattam magam, a fiam ugyanis ruházlet-tulajdonos.

Most Roth adta elő az esetét:

— Egy alkalommal, amikor Szegedre utaztam. Makó és Szeged között összeütközött a vonat. Komolyabb bajom nem történt, csupán az óram tört össze darabokra. Nem csináltam belőle nagy dolgot, mivel a fiam órás.

A Weisz meséje rövidebb volt:

— Én nem emlékszem, hogy miként történt az eset, csak azt tudom, hogy egyszer valamitől nagyon megijedtem, de nem estem kétségbe, mert abba a városba, ahol a dolog megesett a fiamnak fehérműtisztító üzlete volt...

Mazulát megállítja az uccán a szomszédja és így szól hozzá:

— Nézze, Mazula ur, arra kérem, ne enyelegjen minden vasárnap délelőtt a feleségével, mert ha kinézek az ablakon, kénytelen vagyok a jelenetet végignézni.

Mazula gunyosan nevet, majd így szól:

— Tévedés. Vasárnap délelőtt sohse vagyok odahaza...

Saik.

Felelős szerkesztő: Boronkai Lajos
Művészeti szerkesztők: Mohy és Fuchs
Kiadja „Garabonciás“ Elclapkiadó
Vállalat

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Strada Șaguna 8.

Nap ur esete a Hold asszonnyal Arad humora

(Aktuális mese)

Az öregedő Nap ur, ez a megrogzított agglegény, egyszer pironkodva beállított az Uristenhez és bejelentette neki, hogy nősülni szeretne.

Az Uristen nagyot kacagott és így szólt a pironkodó Nap urhoz:

— Öreg cselédem, ebből alighanem baj lesz, de nem az én lelkem rajta... És ki legyen az a nő, akit feleségül kiszemeltél?

— A Hold, — felelte Nap ur halálos komolyan.

Az Uristen hirtelen felugrott trónusáról a meglepetésében és jóakarattal így szólt öreg szolgájához:

— Nézd, fiam, én nem vagyok a jónak megrontója, de ez a csapodár Hold nem neked való asszony.

A Nap ur pedig felmelegedve a saját nagy tüzetől így lelkendezett:

— De uram, én szeretem ezt a hunyorgató némbert és kérelek, add őt nekem feleségül.

— Am legyen, jó szolgám, — szólt az Uristen aggódalmas arccal. Én neked adom, csak baj ne legyen belőle, mert én nem érek rá folyton bíraskodni köztetek... Hát istenneki, legyen a tiéd.

És Nap ur egy borus napon szabadságot kapott az Uristentől és megülték a lakodalmat ép napfogyatkozáskor.

Napok, hetek, hónapok tüntek el a végtelenség közepélyjében, amikor Nap ur egy viharos napon ismét beállított az Uristenhez. Arca beesett volt és fénytelen, bátortalanul állt meg az Uristen előtt és így szólt:

— Jó uram, igazad volt, válni akarok...

Az Uristen összeráncolta a homlokát a Nap ur boldogtalanságának láttán, ámde mint az igazságosság megtestesítője, szigorúan rászólt Nap urra:

— A dolog nem olyan egyszerű, szolgám! A Hold asszony is az én cselédem s ha nem is olyan megbízható, mint te, vele szemben sem lehetek igazságtalan...

Majd látván Nap ur szenvedését így folytatta:

— Legfeljebb, ha kellő valóókot hoznál, amely elfogadható az én törvényeim szerint ilyen kényes esetben...

Nap ur arca felderült és mohón kapott a szón.

— Uram, az indok megvan s te is be fogod látni igazát öreg szolgádnak. Nos hát nézd uram a szenvedésem titkát.

És nekifohászkodott, mint minden asszonyverte boldogtalan ember a földön, azután fájdalmasan így szólt:

— Nézd, Nagyuram, ez az istentelen Hold egy olyan csapodár asszony, amilyen több sincs a birodalomban. Amikor én este lenyugszom, ő csak azért is felkel s amikor nekem már fel kell kelnem, ő akkor fekszik le, a beste lelke... És így éltünk végtelen idők óta... Csinálhattam bármit, mégsem tudtam helyreigazítani asszonyi eszejárását... Most elválok tőle, Uram és kutya legyek, ha ezentul csak ránézek az asszony-népre...

Szólt és dühös pillantást vetett a Hold asszony felé, aki kacéran kandikált ki a domb mögül a lepihenni készülő, fáradt és öreg Nap urra.

Imi.

CSALODÁSOK

Végre megérkezte!

Oh rózsaszínű kis levél

Nem is sejted, jöttöddel mily örömet szerezte!

Hogy kibontom a levelet,

Nagy meglepetés ér,

A barátom kölcsönképpen

Tőlem ötszáz lejt kér...

Az én ideálom:

Szöke haju lányka,

Oly kedves, oly szelid,

Mint egy kis báránka.

Ha egy nap százszor is

Betérek hozzája,

Mindig szívesen lát,

Csókra áll a szája...

Mégsem veszem nőül —

Vigye el a kánya!

Ugy hallom az anyja

Lenne — hozománya...

Az ifju a lánynak udvarol,

Mind jobban közelébb hajol,

Derekát lágyan fonja át

És megcsókolja homlokát.

A mama éppen belép

Az ifjuhoz szól — ekép:

„Nincs pardon! Ön a lány,

De nincs semmi hozomány“...

Salk.

A Grosz és Braun üzlettársak voltak. Grosznak sürgős üzleti ügyben el kellett utaznia. Braun az elutazás előtt így szólt hozzá:

— Adok neked egy felbélyegzett borítékot a nevemre címezve. Ha megérkezte, ezt bedobod egy postaszekrénybe. Nem is kell, hogy irjál, ha megkapom, úgy is fogom tudni, hogy megérkezte.

Weisz gondolkozik egy darabig, majd így szól:

— Ez nem jó. Van ennél sokkal okosabb megoldás és ami a fő, nem kerül pénzbe. Te adsz nekem egy bélyegtelen borítékot és én azt dobom be. A levélhordó kézbesíti neked a levelet, hogy fizess büntetésportót, de te nem fogadod el a levelet, mert már ekkor tudni fogod, hogy megérkeztem...

Grün boltos elküldi a boltiszolgát a lakásba:

— Menjen, András és kérje el a Máritól a weckert.

András megy is, de mivel az ut a bolttól a lakásig hosszú és Andrásnak a feje se káptalan a „külföldi“ szavak irányában, hát így állít be Grünékhez:

— Mari, azt üzeni az ur, hogy adja ide a cekkert.

Mari rohan be az asszonyhoz:

— Naccsága kérem, az ur hazaküldött, hogy tesszen neki elküldeni a cvetkert!

— Mi baja van ennek az embernek? — morfondírozott Grüné — hisz nincs is szvettere!

De Grüné megértő lélek volt. Elküldte férjének a — cvikkert...

Szolid elegancia

A legujabb angol szövetek megérkeztek

Herkovics

rég, megbízható szabóüzletébe

Cluj,

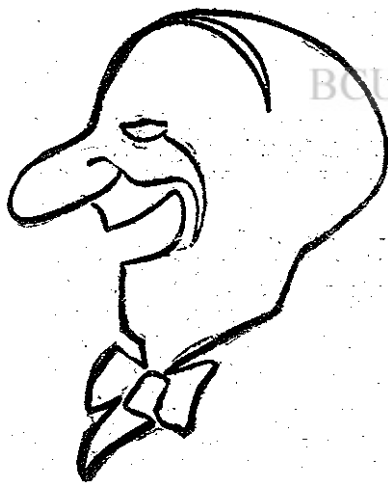
Bólyai—Szenlegyház-ucca sarok

Bádió □ hírek

Gitn választási machlájke! □ A Keleti Ujság jelenti: A tartományi igazgatók nem mondtak le, csak fel □ Az Ellenzék jelenti: A Waiszlovics-száloda bezárása miatt egész Várad öngyilkos lett □ Az Uj Kelet jelenti: A zsidóbarát főmufti kényszerzubbonyt öltött, hogy ne gyilkolhassa a zsidókat □ A Munkás Ujság jelenti: Vasárnap felvonultunk, mert a liberálisok az igazsággal együtt Mátyást is el akarták adni □ A Mai Világ jelenti: Erkölcstelen merényletet követtek el egy négylábu liba ellen □ A Kolozsvári Friss Ujság jelenti: Hajhullás ellen lépjen be a Simonpártba □ A Patria jelenti: A kellemetlenkedő végrehajtót végre kihajtottuk □ A Națiunea jelenti: Vasárnapi szónokunk párbajt vívott Mátyás királlyal az igazságért □ Több archbört, jobb igazságot!

Tiszta kacagás A pénz beszél

...a liberális vasárnapi kocapolitikusok Mátyás- királyt elnevezték árulónak és kiutasították a határon... Szerencsére igazolni tudta a születését s így meghosszabbították a tartózkodási engedélyét...

Egy kis városkában volt egy öreg rabi, akinek az volt a szokása, hogy minden pénteken délután nyájának egy tagjától kölcsönként 1000 forintot. Ezt a pénzt vasárnap reggel pontosan vissza is fizette. Sőt minden esetben ugyanazt a bankjegyet adta vissza.

Természetesen ez nem maradhatott titokban, mert a hívek elmesélték egymásnak ezt a furcsaságot. Végre az egyik zsidó odaállt a rabi elé és megkérdezte:

— Rabilében, mondd meg nekünk, miért kérsz te kölcsön pénzt, mikor mindig pontosan visszaadod azt és mi szükséged van neked a pénzre péntektől vasárnapig?...

— Te egy számár vagy, mein Kind — mondta a rabi, nekem szombaton a templomban kell tartanom mindig egy ünnepi beszédet.

— Na és?

— Na és azt tudnod kell, hogy egészen másképp beszél az, akinek pénze van...

A repülő

A vasuton az elsőosztályú fülkében ül egy ur és olvassa az „Aviatika“ című repülőügyi szaklapot. Vele szemben egy főhadnagy, akinek látszólag több köze van a repülőgéphez, mint az illető urnak. A főhadnagy szakmabelit gondolva a szomszédjában, így szól hozzá:

— Repülünk, repülünk?

Mire a megszólított így felel bizalmaskodva:

— Talán főhadnagy urnak is harmadosztályu jegye van?

Legujabb
tavaszi
ujdonságok

Neumann M.

férfi- és fiú ruha áruház

megérkeztek! Cluj, Piața Unirii Nr. 14

Emánczy Pálné a világpolitikában

— Oll reid, drágáim, egész kellemesen fáradt vagyok a politikai agitációtól... Valami idegcsillapító izgalomra már okvetlen szükségünk volt, szegény elhanyagolt nőknek...

— Némlich utóbbi időkben már csak a moziban élhettünk át némi izgalmakat, amiket a nagy sztárok rögtönöztek jól szejfolt partnereikkel a vásznon... Nahát könnyű a sztároknak, ők karban vannak tartva a lepedőn is s a családon kívül is valóságos tömegérdeklődés irányul feléjük a férfienem részéről... Na és mindezek felett üdítő dolláresőben csinálják ezeket a mókákat, hol hangosan, hol meg némán...

— Le kell kopogjam, most aztán kiállhatunk mi is a dobogóra s ha úgy tetszik, hát otthon a lepedőn is szónokolhatunk a jogainkért... És partnerekre is számíthatunk hova-tovább... Ha nem odahaza, hát akkor a fórumon... Nem kell hozzá egyéb, csak kellemes orgánus s egy kis behízelt magatartás a szónoki emelvényen.

— Apropos, a szenvedélyes közbeszólókat okvetlen meg kell rendszabályozni a férfiak közül... A minap, ahogy kellemes orgánusommal és testhezálló angol kosztümömben a férfiakat ostoroztam a pódiumon, egy kis villogószemű düsseldorfi jogászgyerek egész közel furakodott a pódiumhoz és úgy alulról folytonosan közbeszólt...

— A helyzet már-már közveszélyesnek látszott a jogászgyerek izgékonyága miatt, amikor ügyes szónoki fordulattal másra tereltem tüzes beszédemet... „Most pedig, derékban tört és elnyomott nőtársaim, van-e valakinek kérdezni valója tőlem?”... És a tüzes jogászgyerek ott alattam általános megrökönyödésre indiszkréten ezt

kiáltotta: „En kérdeznék valamit, kérem! Szabadna Nagysádot hazakísérnem?”...

— Isten a világ felett, de ilyen zsémben még sohasem voltam... Egy népes gyűlésen ilyet kérdezni egész hangosan egy nőszónoktól!... Szerencsére a hallgatóság sem vette tragikusan a dolgot s Pálom sem volt jelen békesség okából a gyűlésen...

— Na és a szegény jogászgyerekre sem haragudhattam komolyan... Eddig ugyanis mindig csak őt kérdezték a professorai, hát most kitért belőle a vágy, hogy egyszer már ő is kérdezhessen valamit... Csakhogy ezt máshol is megkérdezhetette volna a kis huncut...

— Nemdebár?...

— Kai.

A nevető, szerető, szenvedő Páris

Sokat beszélnek mostanában Párisban egy „Robot” nevű automatáról, amit nagy szenzációként mutogatnak egy boulevardi szinpadon. A kolosszális gépember Hertz-hullámokkal távolról irányítható, beszél, énekel s minden reábizott dolgot elvégez.

Ilyen kuriózumok mindig érdekeltek, azért felajánlottam Odetének, hogy elviszem megtekinteni a csodaférfit. Mivel nincs randevuja a fodrásszal, nagy kegyesen elfogadja ajánlatomat a drága gyerek.

A Boulevard St. Michel mentén leintek egy taxit s az Operába induló snobok pózával vágom oda, hogy „Empire”. Az életunt fizionómiájú soffőr telegőzt ad a gépnek és biztos kézzel repít bennünket az este ébredő, kigyulladó Páris szívébe.

Csillogó hall előtt torpan meg a guruló gondola s a ríktó reklámokkal éktelenkedő Avenue Wagrammon kötünk ki. A harminchat nyelvet beszélő tömeg zsufolásig megtöltötte a népszerű varietét s csak előre váltott jegyeimnek köszönhettem, hogy nem hiába jöttünk.

A mámoros dzsessz zene egy könnyelmű, holnappal nem törődő, igazi párisi atmoszférát vált ki a jelenlevőkből.

Több jelentéktelenebb attrakció után végre következik a várva-várt szám: a „Robot”.

A zenekar egy mély, kisérteties indulóra zendít s a felgördülő függöny mögül elének tárul kubitista diszletek között a tiszta acélbáb. Üveges szemekkel mered a megborzadt közönségre. A kinézése félelmetes. Csuklós karok, fémváz, autógénheggesztésű belek, golyóscsapágyos szívdobogás...

Most valami mágikus erő életre támasztja. Megmozdul, beszél, válaszol a hozzáintézett kérdésekre, sőt énekelni is kezd...

Nem mindennapi látvány, de a publikum még sincs tulságosan megilletődve. Odette tüntetőleg nagyot ásít. Bizonyára azt várta a naiv szökeség, hogy legalább is kisgyerekekkel és ébresztőórákkal fogják majd etetni. Piros ajkát biggyesztve, ki is adja a szentenciát: Legalább is csinosabb formát adhattak volna neki... Ilyen monstrummal nem lehet Párisnak imponálni... Hiába minden, a nőknek nincs érzékük a mekánikához, ha férfiról van szó...

Annál nagyobb sikert aratott azonban egy néger táncos: Jimmy Toddy. Valóságos misztikus hatalommal vannak megáldva ezek a feketék. Olyan könnyen megkacagtatják, rikatják, remegtetik minden porcikájában ezt a szeszélyes ezerszemű szörnyet, a párisi közönséget. Aki röpke ideig együtt vigád, busul vele, az megérzi azt a sorvasztó honvágyat Afrika végtelen rónája s a titkoszatos őserdők buja muzsikája után.

Mint burlszk táncos nagyszerű. Variációkkal teli, de állandó ütemet megőrző dzsessz kíséretében lép óvatosan a szinpadra. Kőcsög kalap, fehér keztyű, sétatálca, piros szegfü a frakkon. A színes artista minden ízében játszik. A szemek, szemöldökök, fogak, csak hozzájárulnak a hatásához.

Jó hangulatban hagytuk el a kabarét. Egyelőre nincs baj. Századunk szédületes haladása dacára, egyelőre nem kell tartanunk emberpótló masinától.

Balog Gyula.

City-kávéház műsora: Puskás, színházi vacsora

**Mit lát,
mit hall,
mit tud?**

— Mit lát, fajtárs?
— Nahát, mit látok? Látom a sok önjelölt tülekedését s a gazdasági élet düledvezését, látom a Mátyás-szobrot átragasztva s az igazságot szegre akasztva, látom a nagy királyt taposó apró emberkéket, az igazság körül a hazugság-gépet, látom, hogy marakodnak a koncon s gyűlöletokádók akármilyen polcon, látom az igazak kinos vergődését s a sok girhes stréber előretörését, látom az étvágyat, amikor venni kell s a gaz szemforgatást, amikor adni kell, látom a fórumon a színészkedést s a színházban a nyereségkedést, látom a krokodilkönnyes jezsuitákat s a kulturán élőködő parazitákat, látom a sorsolós toalettet s én alig főzhetek egy vékony sólettet... Látom, amit látok.

— Mit hall, fajtárs?
— Nahát, mit hallok? Hallom a link lapitárs nyiltterezését, hogy megszépítse a beköterezését, hallok, ő már tudja, hogy mi az a kóter, mert az egész ember már régen nem kóser, hallom, már nem soká fog „garázdálkodni”, lopott pénzen ültre hazagazdálkodni, hallom, hogy ugy tesz, mint jó Borbély Kálmán, „köszönőviszonyban” senkivel sém állmán, hallom, zsebreavágtá vigan a jó sápját s most megmentőjére öltögeti csápját, hallom, hogy a dér még rájár a kutyára, ha fel is

vergődött az ugorkafára... Hallom, amit hallok.

— Mit tud, fajtárs?
— Nahát, mit tudok? Tudom, hogy szél ellen nem lehet jütyülni s bankvezéri széken munka nélkül ülni, tudom, hogy széltében sok a pitiáner és nehezen vész ki ez a csunya zsáner, tudom, hogy Kolozsvárt sok pucolnivaló van, míg a protekció kipusztul valóban, tudom, hogy nyakunkon tulsok a szélhámos, kitelne belőlük még egy ilyen város, tudom, munkával itt nehéz boldogulni, hétrét kell hajolni, hanyatt kell gurulni, tudom, hogy a szegény együtthajol az ággal s tele van a város akasztója virággal... Tudom, amit tudok.

— kai.

ROSSZ SZOKÁS

— A feleségemnek egy rossz szokása van. A világért sem feküdne le éjjel után háromig...
— És mit csinál addig?
— Engem vár haza...

AZ ÁGYRAJÁRO

— Aztán naccsága, van a szobában kályha?
— Az nem kell, jóember, a hálótársának láza van minden éjszaka...

**A hölgyek
csodájára**

járnak az

IDEAL

női kalapüzlet

bécsi és párisi tavaszi
ujdonságainak megtekintésére.

CLUJ

v. Wesselényi-utca 8 sz.

Alakítás, férjkalap-formálás,
feszítés a legszebb kivitelben!

LIDOBAN

— Te, az új főpincér nem tesszik nekem. Tegnap, mikor elmentem, úgy végignéztet. mintha nem fiettem volna...

— Rémélem, kikérted magadnak?

— Dehogy, én meg végignéztet rajta, mintha fizettem volna...

A HÁZIREND

— Mari, nem megmondtam, hogy valahányszor veszekszem a férjemmel, a gyerekeket sétálni kell vinni?

— De naccsága, kérem, csak nem sétálhatnak egész nap a kiskikék...

A TEMETÉSEEN

...kedves hiveim, élete virágjában ragadta őt el a halál... És itt hagyta szegény feleségét harminc éves korában...

Mire az özvegy bánatosan közbevág:

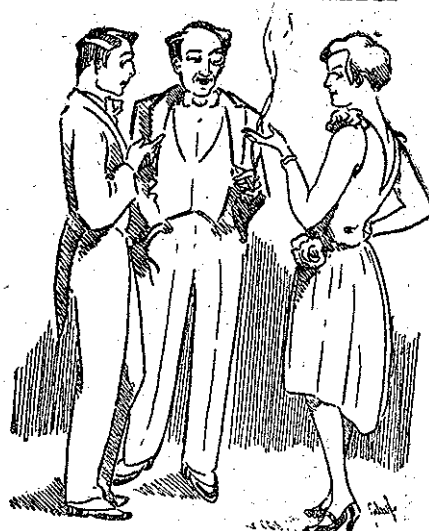
— Csak huszonkilenc, tisztelendő ur...

BIZTOS MODSZER

— Sokért nem adnám, ha megtudhatnám, mi a véleménye rólam a feleségemnek...

— Az nem is olyan nehéz. Új csak rá egyszer az új kalapjára!...

A hódítás titka

— Mondja asszonyom, mi a hódítás titka?

— A sikk, uraim, a sikk!

— És mi adja ezt meg a nőnek?

— Az intelligenciája és a szabónője: Nekem **Tüköri Tuci** adja a volt Wesselényi-utca 14 szám alatt...

Jó dolog a hinta, jó cukor a LINDA!

Garabonciás üzenetei

Felkérjük t. előfizetőinket, akik volt szerkesztőnk barátjának, Staffel István (Tibor) nevű fiatalembernek Temesváron, Aradon és Kolozsváron előfizettek a lapot nem kapják, méltótlasanak címüket kiadóhivatalunknak (Cluj, Str. Saguna 8.) bejelenteni. A fiatalembertől ugyanis nemcsak a pénzt, de még a címeket is bírói uton kell behajtánunk.

* S. Firtko Pittsburgh U. S. A. Erdéklődésüket hálásan köszönjük. Lap is, levél is ment. Testvéri üdvözlét az óshazából! S. H. Arad. Minden megjött. Első lélegzetvételnél levél meg. Kollegiális üdvözlét és köszönet. B. Gy. Páris. Küldeménye megrekedt volna? Kérünk olvashatóbb írást. Mester, Oradea. Félelmetlenül álljuk a harcot. Vasmegeyi fiuk vagyunk. S. János, Timișoara. Semmit sem tudunk róla. Majd a rendőrség. Levél meg.

* Hátrálékos előfizetőinkhez! Kivártuk a tavaszt is, az most már bizonyára meghozza azokat a kis utalványokat. A folyó évit is be lehet már küldeni, mert még jobb lapot akarunk csinálni. Egyébként semmi harag. Mi tudjuk, hogy csak jó emberekkel van összekötetésünk. Kérünk hát barátságosabb arcot.

U J D O N S Á G

KÖLNVIZI

Nizzai ibolya
Centifolia vörös rózsza
Török fehér dohány
Erdélyi lila orgona

Koncentrált tartós illatokban egynegyed liter 80 lej

RÓZSA M. ROYAL
drogueria Főter 26

KÉTÉRTELMŰ BIZONYÍTVÁNY

...bizonyítom, hogy Szende Erzsébet két hónapig nálam szolgált, de az én háztartásomhoz nem bizonyult alkalmasnak. Becsületes volt minden tekintetben.

Csigolya Tividarne

A TRADICIO

— Te tata, mi az, hogy tradicio?

— Nu, amit az ember a tatájától örököl.

Másnap Mórica későn állit be az iskolába:

— Tanító ur kérem, elkéstem, mert elszakadt a tradicióm és meg kellett várni, míg megfoltozták...

A boldogság útja

Csudakrém a RAZVITE,
A nagy díjat az vltte,
Simán kened, szappan,
Víz és ecset nélkül
S az arcod többé már
Nem zöldül, nem kékül.
Elmult a kin, a sopánkodás,
Sej-haj, RAZVITEVAL
Gyönyör a borotválkozás!

RAZVITE

ASSZONY

— Mi az, asszonykám, éjszakára érdemes ilyen gondos frizurát csinálni?

— Tudod, apuci, azt hallottam, hogy ebben a kastélyban kísértetek járnak...

"fotofilm"

Strada Regina Maria 6.

**Ultraviolett
ablaküveget**

rendeljen a

HUNWALD

ükkörgyárnál

Cluj, Str. Vlahuja Nr. 3

Telefon Kérdezze meg Telefon
1 4 7 a házlörvosát! 1 4 7

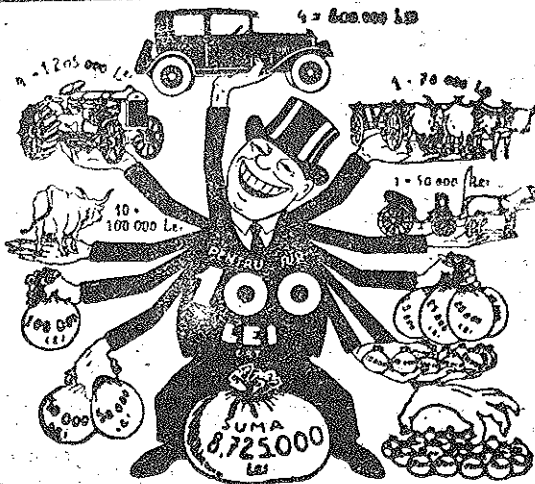
**Szalmaszál
Papirszalvéták
Confetti-Serpentin**

Lampion

nagy választékban

Boros

papirkereskedésben

Gazdag ember lesz!

ha 100 lejjel részt vesz a kolozsvári

Sanatorium-sorsjáték

1930. aug. 20.-i nagy záróhuzásain

A nagy nyeremények még hátravannak! Március 9—12-i huzáson 1514 nyereményt sorsoltunk ki. Ilyen nagy és kedvező sorsjáték még nem volt Romániában!

Jegyek csak korlátolt számban rendelkezhetőek még a „Loteria Sanator”-nál Cluj, Str. Regina Maria No. 34. alatt és minden városban bizományosainknál. Semmit sem veszít, de sokat nyerhet!